

DOI [https://doi.org/10.32405/2218-7650-2022-21\(50\)-254-267](https://doi.org/10.32405/2218-7650-2022-21(50)-254-267)
УДК 3.37.377.6

Тетянін Ігор Олексійович,
аспірант Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка.
Полтава, Україна.

 <https://orcid.org/0000-0003-3375-8187>
igor-tet.mail@ukr.net

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ХУДОЖНЬОГО СПРЯМУВАННЯ У ФАХОВИХ КОЛЕДЖАХ МИСТЕЦТВ

Анотація. Одним з ключових завдань вищої та фахової передвищої освіти є підготовка молоді до професійної діяльності, тому інформація про працевлаштування випускників закладів вищої та фахової передвищої освіти важлива як для оцінювання якості здобутої освіти, так і для визначення пріоритетних шляхів розвитку взаємодії між сектором освіти та економікою. Зокрема, інформація про працевлаштування випускників є невіддільною складовою публічної інформації про діяльність закладів вищої освіти та їх освітні програми, що передбачено Стандартами та рекомендаціями щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. Розібравши сутність та особливості понять «стимулювання» та «мотивація» та основні відмінності між ними, під мотивацією навчання студентів ми розуміємо систему ефективної взаємодії між викладачами та студентами щодо спонукання останніх до навчання, обумовлену внутрішніми та зовнішніми факторами, що активізують навчальну діяльність студентів та сприяють їхньому особистісному зростанню. Встановлено, що найбільш релевантним фактором активізації студентської діяльності є пошук шляхів пробудження інтересу студентів до навчання та освіти, тому особливої актуальності набуває вивчення нестандартних підходів до викладання та способів організації викладацької діяльності. Розглянуто проблему розвитку дистанційної освіти та методи впровадження. Систематизовані критерії оцінювання основними компонентами котрих є встановлення фактичного рівня знань, зіставлення виявлених знань з еталонними, оформлення результату навчання студентів у вигляді оцінки балів. Для здійснення процесу дистанційного навчання ми взяли таке середовище що утворюється

двома способами: за допомогою платформ (систем) дистанційного навчання Zoom та Google Classroom та інших. За допомогою сукупності служб та сервісів мережі Інтернет (блог, електронна пошта, онлайн дошка, онлайн-відео та аудіо, чати, форуми, онлайн засоби проведення тестування, онлайн презентації, електронні бібліотеки тощо) ми зможемо проводити навчання та оцінювання, але це ще потрібно доопрацьовувати надалі.

Ключові слова: дистанційне навчання; фаховий молодший бакалавр; компетентнісна концепція; індивідуальний підхід; оцінювання.

ВСТУП / INTRODUCTION

Постановка проблеми. Усі ми не з чуток знаємо, що таке освіта online в Україні – це можливість навчатися та отримувати необхідні знання віддалено від закладу завдяки новітнім інформаційним технологіям.

Несподівані умови пандемії змусили усіх учасників освітнього процесу прийняти цей виклик та швидко адаптуватись до нових реалій життя. Перехід на дистанційну форму навчання потребує правильної організації та особливого контролю. У зв'язку з цим, швидко набули актуальності такі питання: «Чи всі викладачі дотримуються розкладу занять під час дистанційного навчання?», «Якого режиму вони дотримуються?», «Чи отримують вони допомогу в організації дистанційного навчання від керівництва?», «Як нова форма навчання вплинула на відвідуваність та знання здобувачів освіти?», «Яку платформу для проведення такої освіти слід використовувати?» тощо.

Також зараз постало велике питання навчання в реаліях сьогодення, війна замінює умови навчання. Великою небезпекою для навчання та особливо життя є обстріли на територіях які межують з тимчасово окупованими районами також є загрози обстрілів з артилерії, для більш віддалених територіальних громад загрозою є ракетний обстріл. Тому на цей момент є актуальним навчання за дистанційною формою. Розглянемо проблематику формування компетентного фахівця в даних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Упровадження та використання інформаційно-комунікаційних технологій у вищій школі зверталися науковці Т. Вахрущева, В. Кухаренко, В. Осадчий, О. Скубашевська, та інші.

Проблему розвитку дистанційної освіти досліджували як закордонні, так і вітчизняні науковці серед яких: Р. Деллінг, Г. Рамбле, Д. Кіган, М. Мур, А. Кларк, М. Томсон та вітчизняні: О. Андреев, Г. Козлакова, І. Козубовська,

В. Олійник, та багато інших. Але попри велику кількість наукових праць з даної проблеми сучасна дистанційна освіта в Україні швидше нагадує нам традиційні форми заочного навчання, без застосування нових форм і методів навчання.

Якщо загальні питання розвитку освітнього процесу в Україні досліджуються багатьма вченими (С. Гончаренко, І. Зязюн, В. Кремень, Г. Терещук, В. Чайка та ін.), то питання розвитку і вдосконалення професійно-технічної освіти висвітлено у науковій літературі менше.

Розвиток інформаційних і телекомунікаційних технологій та поява Інтернету в останні десятиліття вплинули на процес глобалізації. Багаточисельні дискусії навколо цього поняття свідчать, що під глобалізацією розуміється низка змін, що розглядаються як свідчення нового типу економіки – «економіки знань». За визначенням О. Новікова, глобалізація – це «процес всесвітньої економічної, політичної й культурної інтеграції, основними характеристиками якого є поширення капіталізму по всьому світі, світовий поділ праці, міграція в масштабах всієї планети грошових, людських і виробничих ресурсів, а також стандартизація економічних і технологічних процесів і зближення культур різних країн.

Проблеми професійної освіти та навчання кваліфікованих робітників для потреб інноваційної економіки постійно знаходяться в полі зору вітчизняних фахівців цієї галузі освіти. Серед них особливу увагу привертають праці В. Аніщенка, М. Артюшиної, М. Вантрауба, Г. Єльнікової, Д. Закатнова, Ю. Кравця, В. Лозовецької, Л. Лук'янової, П. Лузана, В. Манька, А. Михайличенка, Н. Ничкало, В. Орлова, О. Отич, Л. Петренко, Л. Пуховської, В. Радкевич, Г. Романової, В. Савченка, І. Савченко, В. Свистун, А. Селецького, Л. Сушенцевої, В. Шевченка, О. Щербак, В. Юрженка, В. Ягупова та інших.

Особливе місце у науковому розробленні широкого кола питань професійної педагогіки в нашій країні належить Н. Ничкало, доктору педагогічних наук, професору, дійсному члену НАПН України, академіку секретарю Відділення професійної освіти і освіти дорослих НАПН України. Науковий доробок вченого за 47 років плідної науково-педагогічної та науково-організаційної діяльності з проблем теорії, методології, методики, окремих етапів розвитку, обґрунтування напрямів модернізації та необхідності трансформації професійної освіти і навчання в Україні міститься у ґрунтовній низці монографій, навчально-методичних посібників, підручників, концепцій, програм, довідкових видань, бібліографічних покажчиків, статей, вміщених у вітчизняних і зарубіжних збірниках, матеріалах наукових конференцій та публікаціях у періодичних

виданнях, у тому числі зарубіжних [7].

Редаговані нею фахові наукові журнали, збірники наукових праць, періодичні, продовжувані та тематичні видання містять результати актуальних досліджень у галузі теоретичних та методичних засад розвитку професійно-технічної освіти в нашій державі, а створена нею потужна наукова школа гідно продовжує розвивати наукові ідеї свого наставника й вчителя.

Фахова підготовка фахівців професійної освіти потребує всебічної, культурної та мистецької освіченості особистості, формування професійно значущих знань та вмінь, здатності до новаторства, творчості та самореалізації. Мистецька освіта містить потужний потенціал для навчання, виховання і розвитку професійної майстерності майбутнього педагога і є компонентом змісту його фахової підготовки.

На основі аналізу науково-методичних праць С. Коновець, Л. Масол, О. Отич, Г. Падалки, О. Рудницької, Л. Хомич визначаємо, що мистецька освіта – це освітня галузь, спрямована на розвиток у людини спеціальних здібностей і смаку, естетичного досвіду та ціннісних орієнтацій, здатності до спілкування з художніми цінностями у процесі активної творчої діяльності та вдосконалення власної почуттєвої культури.

Мистецька освіта відіграє важливу роль у становленні особистості. Саме через формування художньо-творчої активної особистості вона виступає як засіб його соціалізації, професійного становлення і зростання. Вона є складовою усіх сфер культури: матеріальної, духовної, художньої, складовою таких підсистем, як мистецтво, культура та освіта. Формуючи у процесі навчання і виховання мистецькі цінності, вона плекає духовність нації, самосвідомість суспільства. Мистецька освіта – суспільне явище. Вона формує духовну еліту нації, в тому числі педагогічну, є основою розвитку національної культури і виступає гарантом розвитку особистості вчителя. Побудована на особистісно зорієнтованих засадах система мистецької освіти передбачає розвиток природних здібностей, творчої фантазії, оволодіння знаннями і морально-ціннісним змістом цих знань.

Таким чином, мистецька освіта тісно пов'язана з поняттями «культура», «мистецтво», «освіта». Специфіку мистецької освіти, розглядаючи проблеми системи освіти, відзначає В. Луговий. Він наголошує: «Якщо під освітою... слід розуміти процес і результат засвоєння систематизованих знань, умінь і навичок, ...тоді одразу виявляється обмеженість такого поняття для опису, наприклад, художньої (музичної, образотворчої, акторської тощо) освіти, де знання та вміння з навичками важливі і необхідні, але недостатні. Більше того, знання тут не головні, а допоміжні, в основі ж не пізнання, а творення, продукування й

освоєння художніх образів, тобто художня творчість» [6, с. 156].

Комісія МОН вивчила 109 заявок на створення навчально-практичних центрів (НПЦ), які надіслали 106 закладів професійної освіти. Планується, щонайменше половина претендентів отримають кошти на створення осередку з новим обладнанням та технікою. Таку інформацію надає Міністерство освіти і науки сьогодні, 5 лютого 2021 року.

«Нині ми тільки почали вивчати заявки, але вже чітко бачимо, що області розуміють принципи відбору і можуть оперативно формувати потрібну інформацію. Крім того, в заявках дуже добре виписана потреба у створенні центру, його вплив на економіку області. Враховуючи, що навчально-практичні центри створюються у співфінансуванні з місцевою владою, можу відзначити, що регіони починають розуміти взаємозв'язок між якісною підготовкою робітників і добробутом у майбутньому», – пояснив заступник Міністра освіти і науки Ігор Гарбарук [8].

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ / AIM AND TASKS

Мета статті – поглянути на сучасні підходи до навчання в ситуації сьогодення. Розібрати правила сучасного оцінювання. Систематизувати складові для впровадження дистанційного навчання як такого.

Відповідно до зазначеної мети у статті поставлено такі **завдання**:

1. Визначити систему оцінювання в компетентній концепції;
2. Виокремити принципи оцінювання;
3. Систематизувати дистанційного навчання.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ / THE THEORETICAL BACKGROUNDS

Теоретико-практичні аспекти дистанційного навчання ґрунтовно було проаналізовано у працях закордонних і вітчизняних вчених J. Adams, H. Dichanz, F. Vodendorf, G. Норре, В. Eckert, H. Lobin, J. Kettunen, О. Алексеєва, В. Бикова, В. Ващенко, К. Колос, В. Дядичева, В. Куклева, А. Манако, Є. Полат, О. Рибалко, П. Стефаненко, А. Стрюк, С. Семерікова, О. Смирнова, Є. Трибульська, Н. Сиротенко, А. Хуторський та ін.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH METHODS

1. *Синтез*, поєднання абстрагованих сторін предмета і відображення його як конкретної цілісності; метод вивчення об'єкта у його цілісності, у єдиному і взаємному зв'язку його частин.

2. *Класифікація*, система розподілення об'єктів по групах відповідно до наперед визначених ознак. В деяких випадках, вживають термін категоризація у значенні розподілення об'єктів на категорії.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESULTS OF THE RESEARCH

Виходячи з результатів дослідження, ми систематизували критерії оцінювання для фахових молодших бакалаврів. Розглянули основні правила сучасного оцінювання, забезпечення відповідних умов оцінювання. Систематизували через інструктивні матеріали критерії оцінювання. Розглянули основні аспекти дистанційного навчання.

Підготовка фахівців педагогічних наук здійснюється за освітньо-професійними рівнями: фаховий молодший бакалавр, бакалавр та магістр. Фаховий молодший бакалавр (ФМБ) – це освітньо-професійний ступінь, що здобувається на рівні фахової передвищої освіти та присуджується закладом освіти у результаті успішного виконання здобувачем фахової передвищої освіти освітньо-професійної програми.

Навчання ФМБ здійснюється у закладах фахової передвищої освіти (коледжах), а також може здійснюватися у закладах професійно-технічної освіти та вищої освіти за наявності ліцензії на підготовку фахівців. Заклад фахової передвищої освіти самостійно визначає перелік навчальних дисциплін, практик та інших видів освітньої діяльності, необхідних для набуття визначених Стандартом компетентностей. Здатність розв'язувати спеціалізовані задачі в галузі культури і мистецтва або у процесі навчання, що вимагає застосування положень і методів педагогічних наук та може характеризуватися певною невизначеністю умов. спеціальності: 022 Дизайн, 023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація, 014 Середня освіта «Образотворче мистецтво», дають можливість отримати ґрунтовні знання з сучасних художніх тенденцій оформлення веб-середовища та навколишнього середовища (оформлення будівель, інтер'єрів й артпростору) та знайти перспективну роботу в компаніях з фаху, зокрема, закордонних. Специфіка професії дозволяє працювати віддалено, мати гнучкий робочий графік та багато інших переваг.

Варто наголосити на тому, що нова компетентнісна концепція вимагає перебудови узвичаєної системи освітнього процесу, удосконалення змісту, 16 форм, методів, засобів навчання, інструментів та процедур оцінювання результатів навчальних досягнень студентів. Особливо важливим і доцільним видається дослідження питань контролю сформованості умінь і навичок у тих, хто оволодіває майбутньою

професійною діяльністю.

Основними компонентами оцінювання є встановлення фактичного рівня знань, зіставлення виявлених знань з еталонними, оформлення результату навчання студентів у вигляді оцінки балів.

До таких основних правил сучасного оцінювання якості підготовки фахівців належить:

- чітке визначення очікуваних результатів навчання: заплановані для перевірки результату навчання мають бути конкретними, такими, які можна перевірити; вони мають відповідати освітнім цілям і завданням; освітні результати мають співвідноситися з достатнім терміном часу для їх опанування студентами;
- системність і систематичність оцінювання результатів навчання учнів: оцінювання результатів навчальних досягнень учнів та їх аналіз мають відповідати структурним компонентам змісту освіти;
- єдності вимог: контрольні завдання мають розроблятися на основі задекларованих стандартами (освітньо-професійними програмами) освітніх результатів, що набуваються здобувачами певної спеціальності у процесі опанування професійною компетентністю;
- позитивний підхід в оцінюванні результатів навчання учнів. Оцінка як результат оцінювання має орієнтуватися на рівень досягнень і прогрес учня, не підкреслювати його невдачі: лише такий підхід забезпечує реальний, заохочувальний вплив на розвиток пізнавальної діяльності майбутнього фахівця;
- індивідуальний підхід під час оцінювання результатів навчальних досягнень студентів;
- забезпечення таких дидактичних умов, за яких враховується рівень навченості та інтелектуальні можливості здобувачів, знімається психологічне напруження, створюється атмосфера доброзичливості, а справедлива оцінка стимулює кожного учня до систематичної пізнавальної діяльності, до ліквідації виявлених помилок і недоліків;
- багато вимірність оцінювання результатів навчальних досягнень студентів, оцінюватися мають одночасно всі визначальні складники професійної компетентності, що набувається майбутнім фахівцями;
- адекватність інструментів оцінювання компетентнісних досягнень студентів. Система інструментів оцінювання (методів і процедур) має відповідати навчальним завданням, об'єктам і суб'єктам оцінки, стилям навчання студентів і функціям оцінювання;

- дотримання балансу суб'єктів оцінювання. Формальне оцінювання (викладачем, педагогічною громадськістю) має поєднуватися з самооцінюванням студентами результатів власних навчальних досягнень та взаємооцінювання.

Природно, дотримання вимог зазначених принципів можливе при забезпеченні певних умов оцінювання якості професійної підготовки фахівців, до яких відносимо:

1. Цілеспрямоване застосування валідних, надійних, точних методів об'єктивного оцінювання навчальних досягнень студентів.

2. Застосування декількох інструментів оцінювання (учені називають від 2 до 4) якості підготовки фахівців (тестування, спостереження, проєкт, практичне завдання, обговорення, презентація, інтерв'ю, рольові ігри та ін.), кожен з яких є найбільш адекватним для оцінки відповідного об'єкта, що діагностується (складника професійної компетентності – професійних знань, умінь, навичок, ставлень, особистісних якостей тощо).

3. Інструменти оцінювання якості підготовки фахівців мають бути релевантними об'єктам оцінки і особливостям учнів.

4. Продукування висновків про якість підготовки кваліфікованих робітників, фахівців здійснюється на основі тріангуляційного методу підвищення надійності – врахування інформації з різних джерел, включаючи самооцінювання учнів та взаємооцінювання одногрупників.

5. Завчасне ознайомлення студентів з критеріями оцінювання якості їх підготовки у закладах професійної освіти. Щодо критеріїв оцінювання, то тут слід сказати про таке. Насамперед критерії мають корелювати з цілями і завданнями перевірки.

Найчастіше в інструктивних матеріалах стосовно оцінювання навчальних досягнень тих, хто навчається, вказується на такі критерії:

1) характеристика відповіді учня (елементарна, фрагментарна, неповна, повна, логічна, доказова, обґрунтована, творча);

2) якість знань (правильність, повнота, осмисленість, глибина, гнучкість, дієвість, системність, узагальненість, міцність);

3) ступінь сформованості умінь (загально професійних);

4) рівень опанування пізнавальними операціями (вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, узагальнювати, робити висновки тощо);

5) досвід творчої діяльності (вміння виявляти й розв'язувати проблеми, формулювати гіпотези);

6) самостійність оцінних суджень [3].

Дистанційне навчання може реалізовуватися у двох варіантах:

- дистанційне навчання як окрема форма здобуття освіти (дистанційна), здобувачі освіти не відвідують заклади вищої освіти і опановують навчальні предмети лише віддалено;
- застосування технологій дистанційного навчання за будь-якої форми здобуття освіти (очна, заочна, екстернатна), здобувачі освіти навчаються частково офлайн, частково онлайн («змішане навчання»). Саме за поєднанням очної форми навчання та технологій застосування дистанційного навчання з'явився термін «змішане навчання».

Метою впровадження дистанційного навчання є:

- підтримка традиційного навчального процесу, коли за допомогою системи дистанційного навчання проводяться дистанційні курси;
- підвищення якості освіти;
- підготовка конкурентоспроможного фахівця здатного конкурувати на ринку праці;
- залучення здобувачів освіти, які не в змозі відвідувати очні заняття;
- залучення великої кількості слухачів;
- створення єдиного інформаційного простору [2, с. 87].

Серед головних завдань використання технологій дистанційного навчання можна виокремити такі:

- створення найсприятливіших умов для здобувачів освіти у здобутті ними вищої освіти;
- підвищення кваліфікації професорсько-викладацького складу та перепідготовка кадрів на основі впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних та психолого-педагогічних технологій навчання.

Для здійснення процесу дистанційного навчання викладачам та здобувачам освіти потрібен інструмент. Платформа є одним з таких інструментів. Це система програмного забезпечення, яка дозволяє розміщувати, спілкуватися, контролювати знання здобувачів освіти, здійснювати управління курсом та процесом навчання.

Науковець В. Осадчий встановив, що «середовище дистанційного навчання» – це сукупність методів та програмних засобів, за допомогою яких відбувається виконання віддаленої технології дистанційного навчання. Учений вважає, що таке середовище утворюється двома способами: за допомогою платформ (систем) дистанційного навчання (Moodle, Ding Talk, Zoom, Microsoft Teams, Classdojo та Google Classroom та інші); за допомогою сукупності служб та сервісів мережі Інтернет (блог,

електронна пошта, онлайн дошка, онлайн-відео та аудіо, чати, форуми, онлайн засоби проведення тестування, онлайн презентації, електронні бібліотеки тощо) [4, с. 8].

Здебільшого для якісного забезпечення освітнього процесу в коледжі використовується платформа Zoom, яка здійснює безпосередній супровід освітнього процесу. Також популярними є платформи (системи) дистанційного навчання Google Classroom, Google Meet, Moodle та Microsoft Teams. Zoom – це сервіс для організації онлайн-зустрічей та відеозв'язку. Популярність цього сервісу зросла з початком карантину через пандемію COVID-19.

Сервіс здебільшого використовують у закладах загальної середньої освіти та закладах вищої освіти для проведення дистанційного навчання, а також для проведення вебінарів для великої кількості користувачів та спікерів. До можливостей сервісу Zoom можна віднести такі, як: організація спільних чатів для листування та обміну матеріалами; проведення онлайн-конференцій з відеозв'язком високої якості та запрошувати до 100 учасників у безкоштовній версії (у платній версії збільшується кількість учасників та спікерів); запису своїх звернень та спільні розмови; під час проведення семінарів та конференцій можна презентувати матеріали на робочому столі комп'ютера, планшета чи смартфона; проведення великої кількості конференцій у необмеженому часі у платній версії (у безкоштовній тривалістю лише 40 хвилин); планування конференцій та запрошення учасників заздалегідь. До недоліків сервісу Zoom можна віднести те, що немає можливості проводити тестування, оцінювання та обмін матеріалами; відсутній електронний журнал [5].

Майже 63% (62,82%) осіб, які отримали диплом молодшого спеціаліста (молодшого бакалавра), відразу або практично відразу продовжили здобувати наступний рівень вищої освіти. Продовження навчання є позитивним фактором, але водночас ілюструє недостатню підготовленість та вмотивованість до професійної практичної діяльності значної кількості цих випускників [1].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ / CONCLUSIONS AND PROSPECTS FOR FURTHER RESEARCH

Упровадження дистанційних технологій навчання в освітній процес спрямоване на глибоке розуміння навчального матеріалу та формування комунікативних (безпосереднє спілкування за допомогою засобів мережі Інтернет), інформаційних (пошук інформації з різних джерел та

можливість її критичного осмислення), самоосвітніх (уміння навчатись самостійно) компетентностей. Дистанційне навчання сприяє формуванню таких особистісних якостей як активність, самостійність, креативність, творчість, відповідальність, цілеспрямованість тощо. Тому здобувач освіти має вчитися працювати у команді дистанційно, опанувати skill soft (гнучкими навичками), підвищити власну інформаційно-цифрову компетентність, вміти виокремити та опрацювати необхідний зміст навчальної дисципліни, мотивуватися до здійснення освітньої діяльності та побудови власної траєкторії розвитку. Таким чином, серед переваг дистанційного навчання для здобувача освіти можна виокремити: можливість підлаштовувати темп навчання під себе; виявити зони розвитку здобувачів освіти; проглядати навчальний матеріал повторно; зниження психічного та фізичного навантаження; формування навички самоосвіти (навчитися вчитися). Проте поряд з перевагами є і недоліки у впровадженні дистанційного навчання в освітній процес. До них можемо віднести: обмеження безпосереднього соціального спілкування; гаджетизація життя; мала кількість годин, яка відведена на практику.

Оцінювання результатів компетентнісних досягнень майбутніх фахівців як процедура зіставлення визначених результатів навчання студентів із задекларованими в освітніх стандартах (освітньо-професійних програмах) 18 компетентностями має здійснюватися з дотриманням схарактеризованої методики. Ознайомлення педагогічної громадськості фахової передвищої освіти з результатами системного, заздалегідь спланованого, об'єктивного оцінювання результатів навчання має бути запорукою суттєвого поліпшення компетентнісних досягнень студентів у коледжах

Отже, виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що сучасні інформаційно-комунікаційні технології не замінять живого спілкування здобувачів освіти з педагогом, але кожна проблема породжує нові можливості: для здобувачів освіти – навчитися вчитися самостійно, для педагогів – навчитися використовувати цифрові технології у навчанні.

Перспективи подальших досліджень. Дана стаття може стати підґрунтям до глибшого дослідження розвитку професійної освіти в мистецьких закладах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

[1] O. Sharov, Звіт з моніторингу працевлаштування випускників

закладів вищої та фахової передвищої освіти. [Електронний ресурс].
Доступно: <https://is.gd/IAjeRz> Дата звернення: Серп. 01, 2022.

- [2] В. В. Вишнівський, М. П. Гніденко, Г. І. Гайдур, О. О. Ільїн, *Організація дистанційного навчання. Створення електронних навчальних курсів та електронних тестів*. Київ, Україна: ДУТ, 2014.
- [3] І. Мося, «Методика оцінювання результатів компетентнісних досягнень студентів у коледжах», II Всеукр. наук.-практ. конф. *Фахова передвища освіта: сучасні виклики та перспективи розвитку*, 22 квіт. 2021 р., Житомир. Житомир: Полісся, 2021, с. 15–18.
- [4] В. В. Осадчий, «Система дистанційного навчання університету», *Науковий вісник Мелітопольського держ. пед. ун-ту*, № 5, с. 7–16, 2010.
- [5] Л. В. Ткаченко, О. С. Хмельницька, «Особливості впровадження дистанційного навчання в освітній процес закладу вищої освіти», *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, № 75, с. 91–96, 2021.
- [6] В. І. Луговий, *Управління освітою*. Київ, Україна: Вид-во УАДУ, 1977.
- [7] Н. Ничкало – академік НАПН України, *Серія «Академіки НАПН України»*, П. І. Рогова, Ред.; 2-ге вид., доп. Київ, Україна, Вип. 15, 2011. До 20-річчя НАПН України.
- [8] С. Шкарлет, Головною метою в розвитку професійної освіти є передусім її реформування. [Електронний ресурс].
Доступно: <https://is.gd/58mocx> Дата звернення: Серп. 01, 2022.

PROBLEMS OF THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL EDUCATION OF PROFESSIONAL COLLEGES OF ARTS

Ihor Tetianin,

Post graduate student of Poltava National
Pedagogical University, named after V. G. Korolenko.
Poltava, Ukraine.

 <https://orcid.org/0000-0003-3375-8187>
igor-tet.mail@ukr.net

Abstract. One of the key tasks of higher and professional higher education is to prepare young people for professional activities, therefore, information on the employment of graduates of higher and professional higher education is important both for assessing the quality of the education received and for determining priority ways of developing interaction between the education sector and the economy. In particular,

information on the employment of graduates is an integral part of public information about the activities of higher education institutions and their educational programs, provided for by the Standards and Recommendations for Quality Assurance in the European Higher Education Area. Having analyzed the essence and features of the concepts of "stimulation" and "motivation" and the main differences between them, under the motivation of students' learning, we understand the system of effective interaction between teachers and students about the motivation of the latter to learn, due to internal and external factors that activate the learning activities of students and contribute to their personal growth. It has been established that the most relevant factor in the activation of student activity is the search for ways to awaken students' interest in learning and education, therefore, the study of non-standard approaches to teaching and ways of organizing teaching activities is of particular relevance. The problem of development of distance education and methods of implementation are considered. Systematized evaluation criteria, the main components of which are the establishment of the actual level of knowledge, the comparison of the identified knowledge with the reference ones, the registration of the result of students' learning by scoring points. To implement the distance learning process, we took an environment that is formed in two ways: using the distance learning platforms (systems) Zoom and Google Classroom and others. With the help of a combination of Internet services and services (blog, e-mail, online whiteboard, online video and audio, chats, forums, online testing tools, online presentations, electronic libraries, etc.), we will be able to conduct training and assessment, but this still needs to be improved further.

Keywords: distance learning; professional junior bachelor; competence concept; individual approach; assessment.

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

- [1] O. Sharov, Zvit z monitorynhu pratsevlashtuvannia vypuskykiv zakladiv vyshchoi ta fakhovoi peredvyshchoi osvity. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/IAjeRz> Data zvernennia: Serp. 01, 2022.
- [2] V. V. Vyshnivskyyi, M. P. Hnidenko, H. I. Haidur, O. O. Ilin, Orhanizatsiia dystantsiinoho navchannia. Stvorennia elektronnykh navchalnykh kursiv ta elektronnykh testiv. Kyiv, Ukraina: DUT, 2014.
- [3] I. Mosia, «Metodyka otsyniuvannia rezultatyv kompetentnisnykh dosiahnen studentiv u koledzhakh», II Vseukr. nauk.-prakt. konf. Fakhova

peredvyshcha osvita: suchasni vyklyky ta perspektyvy rozvytku, 22 kvit. 2021 r., Zhytomyr. Zhytomyr: Polissia, 2021, s. 15–18.

- [4] V. V. Osadchyi, «Systema dystantsiinoho navchannia universytetu», Naukovyi visnyk Melitopolskoho derzh. ped. un-tu, № 5, s. 7–16, 2010.
- [5] L. V. Tkachenko, O. S. Khmelnytska, «Osoblyvosti vprovadzhennia dystantsiinoho navchannia v osvitnii protses zakladu vyshchoi osvity», Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh, № 75, s. 91–96, 2021.
- [6] V. I. Luhovyi, Upravlinnia osvitoiu. Kyiv, Ukrina: Vyd-vo UADU, 1977.
- [7] N. Nychkalo – akademik NAPN Ukrainy, Seriiia «Akademiky NAPN Ukrainy», P. I. Rohova, Red.; 2-he vyd., dop. Kyiv, Ukraina, Vyp. 15, 2011. Do 20-richchia NAPN Ukrainy.
- [8] S. Shkarlet, Holovnoiu metoju v rozvytku profesiinoi osvity ye peredusim yii reformuvannia. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/58mocx>
Data zvernennia: Serp. 01, 2022.

*Стаття надійшла до редакції
01 серпня 2022 року*